

दरु, [दृ] स्त्री, (दृणातीति । दृ विदारणे +
“शूद्रभसोऽदिः ।” उर्णा । १ । १२६ । इति
आदिः ।) प्रपातः । भयम् । पर्वतः । इति
मेदिनी । दे, ३० ॥ स्नेच्छजातिः । इति
लिङ्गादिचंग्रहे अपरः ॥ (देशविशेषः । यथा,
राजतरङ्गिण्याम् । १५७ ।

“दरचुरस्त्राधिपयोः केशरिवराहयोः ।
हिमवद्विन्ध्ययोरासीदाथ्यावर्त इवान्तर ॥”
हृत् । तीरम् । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुणादि-
वृत्तिः ॥

दरदं, स्त्री, (दर ईषत् दायति शुश्रूषतीति । दे +
कः ।) हिङ्गुलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कश्चित्
पुलिङ्गपि दृश्यते । अस्य पर्यायो यथा,—
“रक्तं मर्कटश्रीषे च हिङ्गुलं दरदो रसः ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

पर्यायान्तरं यथा,—
“हिङ्गुलन्दरदं स्नेच्छं चिन्नाङ्गुणपारदम् ।
दरदस्त्रिविधः प्रोक्तश्चर्मरः शुकतुण्डकः ॥
हंसपादसूततीयः स्याद्गुणवायुत्तरोत्तरम् ।
चर्मरः शुकवर्णः स्यात् सपीतः शुकतुण्डकः ॥
जवाकुसुमसङ्काशो हंसपादो महोत्तमः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वोक्तप्रथमे भागे ॥
“दरदं तदुत्थूलं क्त्वा षट्पात्रके त्रिदिनम् ।
भायं जम्बीरसैश्चाङ्गैश्च वा रसे बहुधा ॥
ततश्च जम्बीरवारिणा चाङ्गैश्च रसेन परिश्रुतम् ।
क्त्वा स्थालीमध्ये निधाय तदुपरिवृत्तनीष्टम् ॥
चारु शरावं तत्र त्रिंशद्द्वारं जलं देयं उच्ये हेयं
तथैव तदुद्घातनेन निर्मूलं शिवजः ॥”

“हिङ्गुले हिङ्गुलुयाति दरदः शुकतुण्डकः ।
रसगन्धकसम्भतो हिङ्गुलो दैत्यरक्तकः ॥
अम्बुगर्दभैः पिष्ट्वा दरदो माहिषेण च ।
दुग्धेन सप्रघ्ना पिष्टः शुष्कौभूतो विशुध्यति ॥
अन्य च ।

मेघीदुग्धेन दरदमम्बुगर्दभिर्विभावितम् ।
सप्रवारं प्रयत्नेन शुद्धिमायाति निश्चितम् ॥
अन्यमतम् ।

दरदं होलिकायन्त्रे पक्वं जम्बीरजैर्द्वैः ।
उन्नवारमजाश्वजैर्वितं शुद्धिमेति हि ॥”
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे चारुणमारणाधि-
कारे ॥

दरदः, पुं, (दरं भयं ददातीति । दा + कः ।) देश-
विशेषः । भयम् । स्नेच्छजातिभेदः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (अयन्तु पूर्वं चक्षिय आसीत्
पश्चात् क्रमशः उपनयनादिक्रियालोपात् शून्य-
त्वादिकं प्राप्तः । यदुक्तं मनौ । १० । ४३-४४ ।
“शनकैस्तु क्रियालोपादिमाः चक्षियजातयः ।
व्यथलवं गता लोके ब्राह्मणादृशनेन च ॥

पौकृक्काचौद्ध्रविष्टाः कामोजा जवनाः शकाः ।
पारदा पङ्कवाञ्चीनाः किराता दरदाः खप्राः ॥”
दरिः, स्त्री, (दृ + इन् ।) दरौ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (तजकङ्कलीतुपत्रे सर्पे, पुं । इति
महाभारतम् ॥)

दरितः, चि, (दरो भयमस्य सङ्घातः । दर +
तारकादिवात् इतच् ।) भौतः । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । २६ ॥

दरिद्रः, पुं, (दरिद्राति दुर्गच्छतीति । दरिद्रा +
अच् ।) निर्धनः । तत्पर्यायः । निखः २
दुर्विधः ३ दैनः ४ दुर्गतः ५ । इत्यमरः । ३ । १ ।
१२ ॥ कौकटः ६ दुःखः ७ । इति ऋटाधरः ॥
अस्तमितः ८ । इति दानधर्मः । तस्य कारणं
यथा,—

“अनुपोष्य चिरान्नाम्नि तीर्थान्यनभिमग्न्य च ।
अदत्त्वा हेमधेनुश्च दरिद्रो जायते नरः ॥”

इति पाद्मे भूखण्डम् ॥
“दरिद्रो यस्त्वसन्नुष्टः क्षण्यो योऽजितेन्द्रियः ॥”
इति श्रीभागवतम् ॥

दरिद्रा, च लु दुर्गाव्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदां-परं-अकं-सेट् ।) दुर्गातिरक्षिचनोभावः ।
च लु, उपर्युपरि पश्यन्तः सर्वे एव दरिद्राति ।
इति दुर्गादासः ॥

दरिद्रायकः, चि, (दरिद्रातीति । दरिद्रा + ऋल् ।)
दरिद्रः । इति सुगबोधम् ॥

दरिद्रितः, चि, (दरिद्रा + कर्त्तरि क्तः ।) दरिद्रः ।
दरिद्रायुक्तः ॥

दरिद्रिता, [ऋ] चि, (दरिद्रा + ळच् ।) दरि-
द्रायकः । दरिद्राघातोः कर्त्तरि लृत्प्रत्ययः ॥

दरौदरं, स्त्री, (दरो भयं तज्जनकं उदरं यस्य ।
प्रायशः सर्वग्रासकलादेवास्य तथात्वम् ।)
दुरौदरम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

दरौदरः, पुं, (दरजनकमुदरं यस्य ।) दुरौदरः ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, उणादि-
खट्टीकायां उज्ज्वलदत्तधृतगोवर्द्धनः । ५ । १६ ।

“आश्रित्य दुर्गं गिरिकंदरौदरं
क्रौडन्त्यसुस्मिन् सततं दुरौदरम् ॥”

दहूरः, पुं, पर्वतः । (यथा, रामायणे । २ ।
६१ । २४ ।

“मलयं दहूरश्चैव ततः खेदुदो निजः ॥”
कश्चित् दहूरौपि पाठः ॥) ईषद्गुणभाजने,
चि । इति मेदिनी । रे, १६६ ॥

दहूराम्, पुं, अज्जनविशेषः । तत्पर्यायः । मीना-
ञ्जीयः २ । इति शब्दमाला ॥

दहूरीकं, स्त्री, (दारयतीव कर्णौ । दृ + णिच् +
“फर्षरीकादयश्च ।” उर्णा । ४ । २० । इति
ईकन्प्रत्ययेन साधुः ।) वाद्यम् । इत्यादि-
कोषः ॥

दहूरीकः, पुं, (दारयतीव कर्णौ इति । दृ +
णिच् + “फर्षरीकादयश्च ।” उर्णा । ४ । २० ।
इति ईकन्प्रत्ययेन साधुः ।) भेषः । वाद्यभेदः ।
भेकः । इति संचिप्तसारे उणादिवृत्तिः ॥

दहूरं, स्त्री, ग्रामजालम् । इति मेदिनी । रे, १६७ ॥

दहूरः, पुं, (दृणाति कर्णौ शब्देनेति । दृ +
“मङ्गुरदहूरौ ।” उर्णा । १ । ४१ । इति उरच्
प्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) भेकः । इत्यमरः ।
१ । १० । २४ ॥ (यथा,—

“भद्रं कृतं कृतं मौनं कोकिलेर्जलदागमे ।
दहूरा यत्र वक्तास्त्रज मौनं हि शोभनम् ॥”
इत्युद्भटः ॥)

भेषः । वाद्यभाष्यभेदः । पर्वतविशेषः । इति
मेदिनी । रे, १६७ ॥ (यथा, रघौ । ४ । ५१ ।

“स निर्विश्य यथाकामं तटेष्वालीनचन्दनौ ।
स्तनाविव दिग्भ्रस्तस्याः श्रौलौ मलयदहूरी ॥”
राजसः । इति संचिप्तसारे उणादिवृत्तिः ॥
(अम्भकधातुभेदः । यथा, भावप्रकाशे ।

“पिनाकं दहूरं नागं वज्रश्चेति चतुर्विधम् ॥”
“दहूरं स्वमिनिक्षिप्तं कुरुते दहूरध्वनिम् ।
गोलकान् बहुशः क्लृप्तां स्यान्मृगप्रदायकः ॥”

दहूरा, स्त्री, (दृणाति दारयति वा अमुरानिति ।
दृ + उरच् प्रत्ययेन निपातनात् साधुः । तत-
द्याम् ।) चण्डिका । इति मेदिनी । रे, १६७ ॥

दहूः, पुं, (दरिद्राति दुर्गच्छत्यङ्गमनेनेति । दरिद्रा +
“दरिद्राति यौलोपः ।” उर्णा । १ । ६० । इति ऊः ।
रकारेकारयकाराणां लोपश्च ।) दहुरोगः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

दहूः, पुं, (दरिद्रा + बाहुलकात् उः । यौलोपश्च ।)
दहुरोगः । इत्यादिकोषः ॥

दहूः, पुं, (दहूँ हन्तीति । दहूँ + हन् + टक् ।)
चक्रमर्हकः । इति शब्दरत्नावली ॥

दहूः, चि, (दहूरस्यास्तीति । दहूँ + “लोमादि-
पामादिपिच्छिलादिभ्यः शनेलचः ।” ५ । २ । १०० ।
इति पामादिषु पाठात् नः । ततो खत्वश्च ।)

दहुरोगी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

दहूः, पुं, (दरिद्रा + ऊः । यौलोपश्च ।) दहुरोगः ।
इत्यादिकोषः ॥

दहूः, चि, (दहूरस्यास्तीति । दहूँ + नः ।) दह-
रोगी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

दहूरीगो, [न्] चि, (दहूरीगोऽस्यास्तीति । दहूँ-
रोग + इनिः ।) दहुरोगी । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

दर्पः, पुं, (दृप्यते इति । डृप् + भावे घञ् ।)
उच्छृङ्खलत्वम् । इति नीलकण्ठः । कस्तूरी ।

इति मेदिनी । पे, ७ ॥ उर्णा । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ अहङ्कृतिः । तत्पर्यायः । गर्वः २ अह-
ङ्कारः ३ अवलिप्तता ४ अभिमानः ५ ममता ६
मानः ७ चित्तोन्नतिः ८ स्मयः ९ । इति हेम-
चन्द्रः । २ । २३१ ॥ * ॥

“अहङ्कारश्च सर्वेषां पापनीजममङ्गलम् ।
ब्रह्माख्येषु च सर्वेषां गर्वपर्यन्तमुन्नतिः ॥
येषां येषां भवेदर्पे ब्रह्माख्येषु परानुपरे ।
विज्ञाय सर्वं सर्व्वत्मा तेषां शास्ताहमेव च ॥
सुदृष्टां महताश्चैव येषां गर्वो भवेत् प्रिये ॥
एवंविधमहं तेषां चूर्णोभूतं करोमि च ॥
चकार दर्पभङ्गश्च महाविष्णोः पुरा विशुः ।
ब्रह्मणश्च तथा विष्णोः श्रेयस्य च शिवस्य च ॥
धर्मस्य च यमस्यापि ग्रामस्य चन्द्रसूर्ययोः ।
गुरुस्य च वज्रस्य गुरोर्द्वीवाससस्तथा ॥
दौवारिकस्य भक्तस्य जयस्य विजयस्य च ।